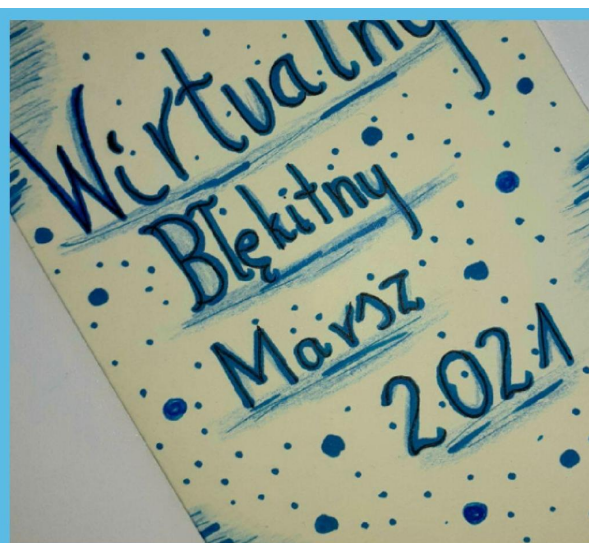
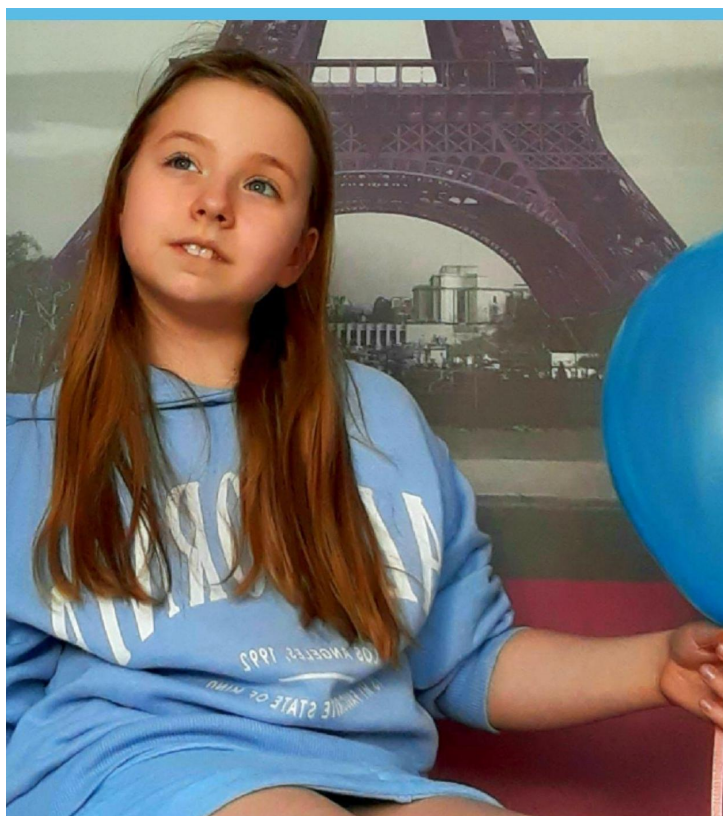
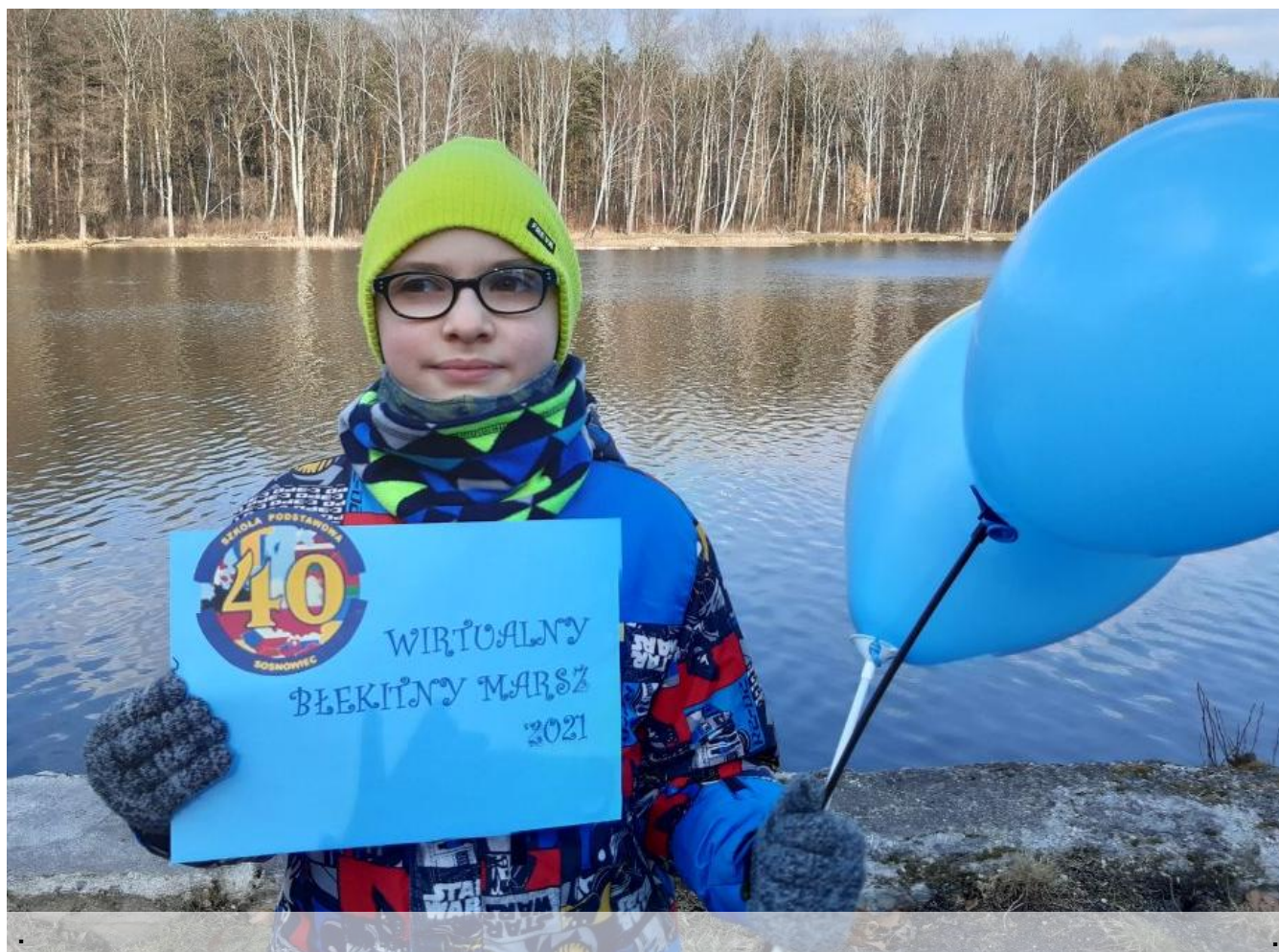

„WIRTUALNY BŁĘKITNY MARSZ”

"WIRTUALNY BŁĘKITNY MARSZ"

Uczniowie Szkoły Podstawowej nr 40 włączyli się w obchody „Światowego Dnia Świadomości Autyzmu” i wzięli udział w „Wirtualnym Błękitnym Marszu”. Głównym przesłaniem

„Kręgu Empatii i Solidarności” było podnoszenie świadomości społecznej na temat autyzmu oraz solidaryzowanie się z osobami dotkniętymi autyzmem i zespołem Aspergera. Zadaniem uczestników

było wykonanie zdjęcia z wykorzystaniem zaproponowanego motywu przewodniego - NIEBIESKIEGO KOLORU. Nadesłane prace zostały wykorzystane w przygotowanej przez

organizatorów prezentacji multimedialnej, którą zamieściliśmy na stronie internetowej naszej szkoły.

W ramach „Wirtualnego Błękitnego Marszu” nauczyciele Szkoły Podstawowej

nr 6 w Sosnowcu zorganizowali konkurs plastyczno-literacki, którego celem było kształtowanie postaw poszanowania dla „inności”, tolerancji i akceptacji wobec drugiego

człowieka, a także edukowanie uczniów w zakresie problemów funkcjonowania osób chorych.

Zachęcali do napisania opowiadania na temat ludzkiej empatii i solidarności w czasie pandemii pt. „Tacy sami, bez ściany między nami”. Uwzględniając zgodność pracy z tematem, oryginalność, poprawność językową i estetykę jury przyznało I miejsce uczennicy klasy VI a **Patrycji Koziół** oraz III miejsce dla Kamili

jej koleżance z klasy – **Kindze Trybulskiej**. Serdecznie gratulujemy!

Poniżej zamieszczamy prace naszych laureatek.

„Tacy sami, bez ściany między nami”

Otoczający nas świat jest bardzo różnicowany - różni są również ludzie, których przez całe życie spotykamy na swojej drodze. Kamilę poznałam

1,5 roku temu - jest córką koleżanki mojej mamy, mieszkającej przez dłuższy czas w Anglii. Nasze pierwsze spotkanie przebiegło w sposób nietypowy – widząc dziewczynkę szybko do niej podbiegłam, jednak jej reakcja zaszokowała mnie. Kamila zaczęła wrzeszczeć i strącać z głowy „niewidzialne

pająki”. Byłam przerażona. Mama postanowiła ze mną porozmawiać i wyjaśnić zaistniałą sytuację. Powiedziała, że Kamila jest chora na autyzm i właśnie ta choroba powoduje u niej takie zachowanie. Ona żyje we własnym świecie i aby do niego zostać zaproszonym, trzeba nie lada cierpliwości i wytrwałości.

Postanowiłam nie poddawać się i zastosować metodę „małych kroczków”. Na początku siadałam obok niej bez słowa, uśmiechając się tylko. Po pewnym czasie zauważyłam, iż Kamila zaczyna mnie akceptować i już nie przeszkadza jej moja obecność. Czyniliśmy z każdym dniem postępy, niestety nasze starania

przerwał wybuch pandemii koronawirusa. Nie mogłam się poddać i kontynuowałam nasze spotkania tym razem przez Skype. Codziennie opowiadałam jej jak mi minął dzień, co ciekawego się wydarzyło w moim życiu. Największym zaskoczeniem była dla mnie reakcja dziewczynki na widok mojego królika, którego pokazałam

Tuptuś sprawił, że koleżanka zaczęła się śmiać i wyciągać do niego rękę. Prawdą jest, że zwierzęta mają właściwości terapeutyczne. Z czasem sama zauważyłam, że te nasze nietypowe kontakty przerodziły się w głębszą przyjaźń, od której ja również zaczęłam się uzależniać. Nauczyła mnie

ona cierpliwości, systematyczności oraz cieszenia się z „małych” rzeczy. Nasze rozmowy pozwalały mi pozbyć się negatywnych emocji, Kamili natomiast dawały poczucie, że nie jest sama, że są ludzie na których zawsze może liczyć i którzy nie będą jej osądzać. To, że ktoś jest inny wcale nie oznacza, że jest gorszy.

Nie krytkujemy, nie wyśmiewajmy, jeśli ktoś zachowuje się w sposób odmienny, niż my. Nie bójmy się inności – zawsze możemy się od siebie wzajemnie uczyć. Ziemia jest naszym wspólnym domem, z którego gościnności każdy ma prawo korzystać.

Patrycja Koziół, uczennica

„Tacy sami, bez ściany między nami”

W 2020 roku wybuchła pandemia koronawirusa. Objęła wszystkie kontynenty świata. Nie ominęła także naszego kraju. Z ogromną szybkością rozprzestrzeniła się bardzo zaraźliwa i groźna choroba. Tysiące ludzi trafiło do szpitali. Chorych

trzeba było izolować. Z powodu braku punktów medycznych budowano polowe szpitale. Cierpienie, lęk i strach stały się codziennością. Lekarze, wirusolodzy i Ministerstwo Zdrowia, a także Rząd podejmowali różne działania zaradcze, żeby spowolnić tempo rozwoju pandemii. Zamykano zakłady pracy,

instytucje i szkoły. Ograniczono poruszanie się ludzi i nakazano zakładanie masek. Narzucona izolacja stała się powodem zamknięcia się w sobie wielu osób i poczucia braku więzi między ludźmi.

"PRZECZYTAŁEM I POLECAM!" "JAK WYOBRAŻASZ SOBIE ŚLĄSKIEGO BEBOKA?"

W czasie pandemii wszystko się zmieniło. Lekarze i pielęgniarki opiekujący się chorymi, choć ubrani jak kosmici okazywali współczucie, wyrozumiałość i serce. Każda śmierć była ich porażką wobec ich ofiarności i poświęcenia. W ludziach budziła się chęć pomocy i solidarności. Osoby samotne, starsze, zagubione znalazły się w bardzo trudnej sytuacji życiowej.

Oprócz zakupów żywnościowych, każdy potrzebował załatwić jeszcze różne płatności w urzędach. Tęsknota dziadków za wnukami i rodziną powodowała u nich żal, smutek, przygnębienie, a nawet rozpacz. Ludzie zaczęli się zmieniać. Chętnie udzielano pomocy potrzebującym, np. sąsiadom. Powstawały grupy społecznej i charytatywnej

pomocy. Z wielką radością oraz uśmiechem starsi i bezradni witali wolontariuszy przynoszących im zakupy. Obdarowani cieszyli się, że choć przez chwilę mogą z kimś porozmawiać. Wszyscy zaczęli okazywać sobie wielkoduszność, wyrozumiałość i współczucie. Wirtualne ściany między ludźmi zostały otwarte. Oby rozwinęta w tym trudnym czasie empatia trwała przez

długie lata. Wszystkim wolontariuszom należy się szacunek i podziękowanie. Miejmy nadzieję, że ich trud wynagrodzi im uśmiech tych, którym pomogli.

Kinga Trybulska, uczennica klasy VI a

„Przeczytałem i polecam!”

Niedawno przeczytałem kilka książek Andrzeja Maleszki z serii „Magiczne Drzewo”. Pierwsza z nich

to „Świat Ogromnych”, a druga „Inwazja”. Miały być tylko te dwie części, bo przygotowywałem się do konkursu, ale tak mnie wciągnęły przygody bohaterów, że czytam właśnie następne tomy. Głównymi bohaterami książek są Idalia, która ma magiczną moc i Alik, czyli zaginiony syn nauczycielki, która ich uczy. Postaciami drugoplanowymi są:

Akcja pierwszej książki rozgrywa się głównie w świecie, gdzie ludzie są ogromni, a do którego ruszyli bohaterowie, żeby odnaleźć Alikę i uciec z nim do ich świata. Akcja kolejnej części rozgrywa

się już w świecie ludzi, do którego przybyli „ogromni” i główni bohaterowie muszą ich pokonać, zresztą co im się w końcu udało. Książki podobały mi się, ponieważ dużo się w nich dzieje

i nie jest nudno, a jak się je czyta, to nie można się oderwać. Bardzo polecam Wam książki tego autora!

Bartek Kolanek, uczeń klasy VI a

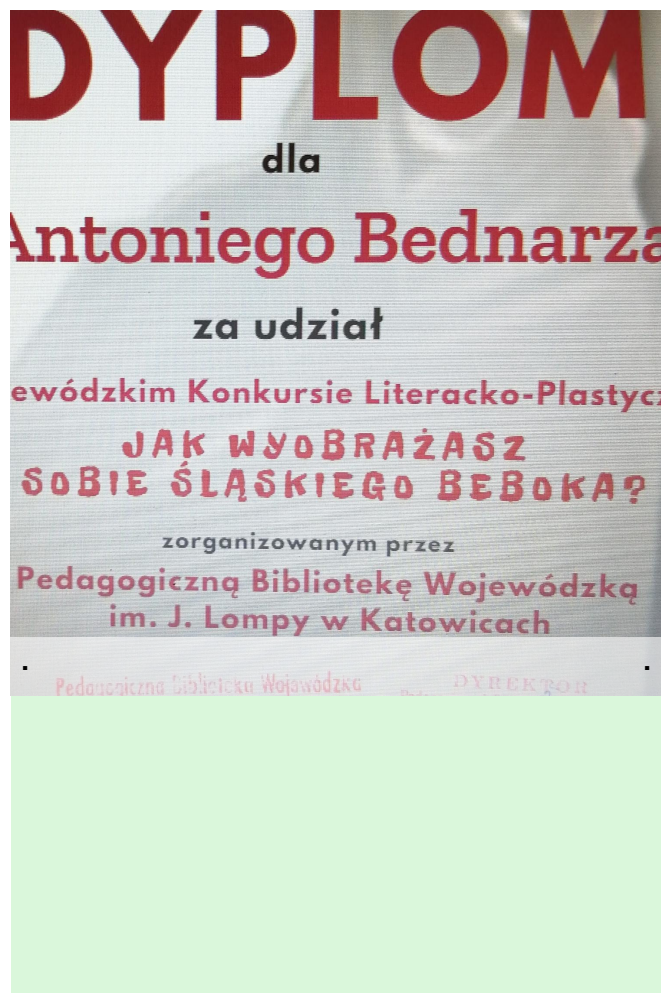
„Jak wyobrażasz sobie śląskiego beboka?”

Antoni Bednarz, uczeń klasy VI a wziął udział w Międzyszkolnym konkursie plastyczno-literackim „Jak wyobrażasz

sobie śląskiego beboka?”. Wykonał pracę konkursową w oparciu o wybrany utwór literacki dotyczący folkloru Górnego Śląska. Prezentujemy owoc twórczej aktywności naszego

artysty i gratulujemy talentu oraz pomysłowości.

"MAGIA ŻYWEGO SŁOWA" "JAK WYOBRAŻASZ SOBIE ŚLĄSKIEGO BEBOKA?"

„Emocje i uczucia, które rządzą światem” to temat tegorocznej edycji Konkursu Recytatorskiego „Magia Żywego Słowa” przeznaczony dla uczniów sosnowieckich szkół

podstawowych. Niezwykle ekspresyjny i znakomicie oddający uczucia Ani z Zielonego Wzgórza, bohaterki powieści Lucy Maud Montgomery, okazał się występ reprezentującej Szkołę

Podstawową nr 40 uczniowie klasy VII c. Amelia Dybała wcieliła się w postać rudowłosej dziewczynki i zajęła III miejsce. Uwzględniając interpretację utworów, kulturę słowa i ogólny wyraz

artystyczny jury wyróżniło także Wiktora Majchrowskiego i Aleksandrę Zawalską. Swoimi umiejętnościami recytatorskimi niewątpliwie popisała się także w toku konkursowych zmagani Lilianna Bulińska. Wszystkim

uczestnikom serdecznie gratulujemy! Zachęcamy do obejrzenia filmu z wystąpieniem Amelki, który zamieściliśmy na stronie internetowej naszej szkoły.

Próbny egzamin ósmoklasisty

W dniach 17-19 marca br. uczniowie klasy 8 naszej szkoły przystąpili do próbnego egzaminu ósmoklasisty, organizowanego przez Centralną Komisję Egzaminacyjną. kolejności

Przez trzy dni od godziny 9:00 ósmoklasiści mierzyli się z zadaniami egzaminacyjnymi z języka polskiego, matematyki i języka obcego. Próbne egzaminy odbyły

się stacjonarnie, z zachowaniem reżimu sanitarnego. Przeprowadzony egzamin próbny pozwolił uczniom na zwrócenie uwagi na rozwiązanie arkuszy

w rzeczywistym czasie przeznaczonym na przeprowadzenie egzaminu. Co więcej, uczniowie klas ósmych, dzięki pracy samodzielnej, mogli sami zwrócić uwagę

na zagadnienia, które sprawiają im jeszcze trudność, na zadania, które należy przećwiczyć przed majowym egzaminem. Nauczycielki języka polskiego,

matematyki i języka angielskiego szczegółowo omówiły z uczniami arkusze, zwracając uwagę na te treści podstawy programowej, które w pierwszej

